

РЕШЕНИЕ

№ 1028

гр. Русе, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Ив. Балджиева

при участието на секретаря Галя М. Георгиева
като разгледа докладваното от Елена Ив. Балджиева Гражданско дело № 20214520106771 по описа за 2021 година

Предявен е иск от Д. СТ. Д. от гр.Русе срещу Й. С. Й. с правно основание чл.534 от ТЗ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът твърди, че на 17.12.2015г. ответника е подписал запис на заповед, по силата на който се е задължил да заплати сумата 7025.00 лева на падежа – 20.12.2016г. Твърди, че ответника не е заплатил задължението си след изтичане на падежа и поради неупражняване в срок, правата на кредитора са се погасили по давност и за него е възникнало правото да си търси правата по реда на чл.534 от ТЗ.

Претендира за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата 7025.00 лева - по запис на заповед, издаден на 17.12.2015г., с падеж 20.12.2016г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 14.12.2021г. Претендира и направените по делото разноски.

Ответникът Й. С. Й., чрез назначения на основание чл.47, ал.6 ГПК ос.представител адв.Д. оспорва иска, счита го за неоснователен и недоказан.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото се установява, че на 17.12.2015г. ответника Й. С. Й. е подписал запис на заповед, по силата на който се е задължил да заплати на Д. СТ. Д. сумата от 7025.00 лева, на падежа – 20.12.2016г.

Във връзка с направеното от ответника оспорване на истинността на представения от ищеца запис на заповед, съдът е открил производство по оспорване съгласно чл.193 ГПК и е назначил съдебно-графологична експертиза. Видно от заключението на същата се установява, че подписът за издател на записа на заповед е

положен (изпълнен) от ответника.

При така установените фактически положения, съдът прави следните правни изводи:

Записът на заповед е редовен от външна страна и съдържа всички реквизити изискуеми от закона. Съдът счита, че искът по чл. 534, ал. 1 ТЗ е процесуално допустим - изложени са съображения, че в процесния случай са налице трите специални предпоставки за неговата допустимост - действителен от формална страна менителничен ефект - запис на заповед, държане на тази ценна книга, и прескрибирано право по нея. На основание чл. 538, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 531 от ТЗ исковите на ищеца срещу платеца по записа на заповед се погасяват с три годишна давност от датата на падежа. Или към 20.12.2019 г. е изтекла давността за предявяване на правата по записът на заповед, който е с падеж 20.12.2016 г. Съответно от 20.12.2019 г. е погасено по давност вземането срещу платеца по записът, който е с падеж 20.12.2016г. От тези дати приносителят на менителничния ефект разполага единствено с вземането по чл. 534, ал. 1 от ТЗ срещу издателят на записа, доколкото се установи обогатяване на издателя във вреда на приносителя.

Записът на заповед, като абстрактна сделка, сам по себе си не доказва във връзка с какви каузални отношения между издателя и поемателя е издаден. Но при иск за неоснователно менителнично обогатяване тези отношения следва да бъдат установени, тъй като съгласно закона този иск е на разположение само на онзи субект, спрямо който издателят се е обогатил без основание. Вземането за неоснователно менителнично обогатяване предпоставя доказване на валиден менителничен ефект, правата по който не са погасени по давност. Освен това трябва да се докаже обогатяване на издателя на ефекта във вреда на приносителя му. Вредата се изразява в това, че имуществото на приносителя не може да се увеличи с паричната сума по ефекта, а това е така, защото вземането по ценната книга е прескрибирано и не може да се инкасира дължимата сума. Обогатяването за издателя на процесния запис на заповед се състои в това, че той не намалява пасивите в имуществото си и то поради факта, че спестява разходи за погасяване на задължението. По делото е разпитан свидетеля Л. Д. С. (син на ищеца), чиито показания са еднопосочни. Съобразявайки се с изложеното от св.С., че ответника е негов братовчед и баща му в годините (от 2010г.) е давал в заем различни суми на Й., с ангажимент от страна на последния да ги върне и обстоятелството, че поради роднинските им отношения и постоянните обещания да върне дадените му в заем пари на ищеца, не било поискано своевременно издаване на изпълнителен лист и невъзстановяване на дадената в заем сума наложило предявяване на настоящия иск. Съдът кредитира показанията на този свидетел, съобразявайки, че в конкретния случай ответната страна, очевидно недобросъвестно се опитва да се укрие с цел осуетяване изпълнението на задължението си или отлагане във времето изпълнението на това задължение. В резултат от проведеното неуспешно оспорване автентичността на представения по делото от ищеца запис на заповед, съдът намира, че срещу ответника съществува вземане, произтичащо за ищеца от представения по делото запис на заповед.

Предвид изложеното, съдът счита, че искът се явява основателен и доказан и

следва да бъде уважен.

С оглед на изхода от делото, ответникът ще следва да бъде осъден да заплати следващата се държавна такса в размер на 281,00 лв., и 681.25лв. – заплатено на адв.Ю.Д. възнаграждение от БС, както и да заплати на основание чл. 78, ал.1 от ГПК на ищеца сторените по делото съдебно - деловодни разноски. Видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие адвокат М.Р. се е ангажирала да представлява по делото ищеца безплатно при условията на чл. 38, ал. 1 ЗА. На основание чл. 38, ал. 2 ЗА при предоставена безплатна помощ в полза на страна адвокатът, предоставил правна помощ има право на възнаграждение от насрещната страна, чието размер се определя по реда на Наредба № 1 за минималните размери на адвокатското възнаграждение /Наредбата/. При уважаване на заявената претенция адвоката, извършил процесуално представителство на ищеца по делото има право на възнаграждение в размер на 681,25 лв. на основание чл.7, ал.1, т.1 от Наредба №1, която сума следва да се възложи за заплащане на ответника в полза на адв. М.Р..

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Й. С. Й., ЕГН:*****, с адрес: гр. Русе, ул.”Д.А....., да заплати на **Д. СТ. Д., ЕГН:*******, от гр.Русе, ул.П....., бл.П....., със съдебен адрес: гр.Русе, ул.”Ф....., чрез адв.М.Р.а сумата **7025.00 лева**, представляваща неизплатена сума от запис на заповед, с дата на издаване 17.12.2015г. и падеж 20.12.2016г., с която същият се е обогатил в негова вреда, поради изтекла погасителна давност за предявяване на правата по него, законната лихва върху главницата от 14.12.2021г. до датата на окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Й. С. Й., ЕГН:*****, с адрес: гр. Русе, ул.”Д.А....., да заплати държавна такса в размер на 281.00 лв., в полза на Бюджета на Съдебната власт по сметка на Районен съд - Русе и **681.25 лв.** – заплатено на назначения му особен представител адвокатско възнаграждение от БС.

ОСЪЖДА Й. С. Й., ЕГН:*****, с адрес: гр. Русе, ул.”Д.А.... да заплати на адвокат М.Р. от РАК, и адрес: гр.Русе, ул.”Ф.... сумата 681.25 лв. адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Русенски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____